

יום בו נעשה נשיא ומנהיג דורנו

שיחות, אגרות ויומנים
בענינא דיומא

גליון קב

יו"ל לחיזוק ההתקשרות
לכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו
זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע

ועש"ק פ' בא, ה'תשע"ו
שנת 'הקהל' - ופרצ"ת
מאה ושלוש-עשרה שנה להולדת כ"ק אדמו"ר
יוצא לאור עלי ידי

והתלמידים השלוחים
ישיבות תומכית'מיימים ליובאוויטש באה"ק

להצטרפות לרשימת תפוצה:
BeitChayeinu@gmail.com
להקדשות: +972-50-2599317

יום הכנסו בנשיאות הוא היום המסוגל לכל אחד ואחת ללכת בדרכיהם אשר הורו

נשיאי החסידות, מן הבעל שם טוב ורבנו הזקן המייסדים תורת החסידות הכללית ותורת חסידות חב"ד ומפצים אותם, ומנהיגי עם ישראל, וביחד עם זה משתדלים בגמילת חסד בממונם בגופם ובנפשם גם עם אנשים פשוטים - ועד נשיא דורנו, הוא כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ, המפיץ מעינות תורת החסידות חוצה ביתר שאת וביתר עז ומתעניין ומשתדל ומתעסק בטובת קטן וקטנה בישראל.

ודוגמת מה שהם עושים, מצווים ודורשים מאת כל אחד ואחת מהשייכים אליהם לעשות: להיות שר ופקיד, - להתעסק בתורת החסידות ולהפיצה, ולהשפיע על סביבתו בחזקת התורה והיהדות - וביחד עם זה להיות איש חיל, איש המעשה בענינים של קבלת עול בפועל.

וביום ב' ניסן, יום ההילולא של כ"ק אדמו"ר מהורש"ב יום הכנסו בנשיאות של כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ, הוא היום המסוגל לכל אחד ואחת לקבל על עצמו ועצמה ללכת בדרכיהם אשר הורו. בקבלה בר קיימא על כל השנה כולה, וע"פ הבטחתם, בכתב ובעל פה, הרי זה כלי לקבל ברכתם בגשמיות וברוחניות.

מוכתב כללי-פרטי, כ"ה אדר ה'ש"ת

אווירת יו"ד שבת כבר נרגשת בחלל האויר!

לפני הצהריים נודע שכ"ק אד"ש יחלק הערב קונטרס!

תכונה מיוחדת ניכרה בקהל האדיר שהגיע מרחבי העולם לקראת האירוע והן בקרב המקומיים

יומן חגיגי מתקופת ד' - יום הבהיר יו"ד שבת ה'תשנ"ב - כקביעות שנה זו

יום חמישי, ד' שבת

תפילת שחרית התקיימה כרגיל.

למקוה נסע כ"ק אד"ש ב-10:15, ולאחל ב-45:2 (מוקדם מהרגיל), לפני כניסתו לרכב חילק מטבעות למזכירים ועוד. גם בחזרתו הקדים כ"ק אד"ש ובשעה 20:55 הגיע ל-770.

אחרי תפילות מנחה ומעריב החלה חלוקת השטרות עלי' הודיע כ"ק אד"ש לפני התפילה. כ"ק אד"ש חילק דולר לכאור"א. לכו"כ חיין. לר' הערי שי' שפיגל נתן כ"ק אד"ש דולר נוסף.

בסיום הניח כ"ק אד"ש שני שטרות בסידורו, נגע בפרוכת, אך לפני שפנה ללכת הגיע במרוצה יהודי שעוד לא קיבל, כ"ק אד"ש הוציא מסידורו את השטרות ותוך כדי חיך רחב... מסרם לו. אחר יצא את הזל בעידוד השירה, וכן למעלה עודד את שירת הילדים שי'.

יום שישי, ה' שבת

בצאתו מתפילת שחרית עודד את השירה.

מאוחר יותר נודע שכ"ק אד"ש ייצא להלויתת של האשה החשובה הרבנית שושנה רייזל גוטניק ע"ה.

בשעה 25:12 יצא כ"ק אד"ש, הביט על בעלה הרה"ג ר' חיים שי' גוטניק, ופניו הק' היו נראים מאוימות. הגיע אל מאחורי הארון, וההלוי' החלה להתקדם. הפעם הלך כ"ק אד"ש (יותר מפעמים קודמות) עד קרוב לכולל חב"ד. שם נעמד כ"ק אד"ש בצדי הכביש

(בין רכבים חונים) והביט לעבר הרכב שבו הארון שהמשיך לנוע, כשאחריו שיירת המכוניות הנוסעים לביה"ח, כ"ק אד"ש המשיך להביט לעברם עד שעברו כולם. אח"כ ניגש כ"ק אד"ש לאמצע הכביש, עמד והביט זמן מה לכיוון אליו נסעה ההלוי', אחר פנה ועלה על המדרכה. הלך לאורכה נסמך ל-770 הלך בין קירות העץ (המקיפות את אתר הבניי) לבין גדר מאולתרת, והביט לעבר שני הפתחים]. ליד הדלת הוכן ספל מים ע"ג כסא. כ"ק אד"ש נטלו בימינו והעבירו לשמאלו ונטל ידיו שש פעמים לסירוגין, אחר ששטפו על צדו ע"ג הכיסא וניער את ידיו, הביט לעבר המזוזה ונכנס פנימה. בהלוי' השתתף קהל רב.

לתפילת מנחה נכנס כ"ק אד"ש בשעה הקבועה, תוך כדי עידוד השירה. בסיום התפילה סימן לחלוקת שטרות, חילק לכאור"א שני שטרות. בסיום, הניח שני שטרות בסידורו (שעדיין נשאר בו הדולר מפעם שעברה), נגע בפרוכת ויצא תוך כדי עידוד שירת הקהל.

לקבלת שבת, נכנס כ"ק אד"ש ב-20:55 לערך.

"לכה דודי" ניגנו בניגון "כי הנה כחומר", ובהמשך - בניגון "יחי אדוננו". בסיום עודד כ"ק אד"ש כו"כ פעמים, והשירה נמשכה לזמן מה.

בקדיש שלפני "כגונא" הסתובב כ"ק אד"ש לצדו, הביט לעבר בני משפחת גוטניק שי' שאמרו את הקדיש. אחר הסתובב לגמרי כבסיום התפילות, והביט כמחפש.

לשמוע נעמד כ"ק אד"ש מיד בתחילת "השכיבנו" (שלא כרגיל). בסיום התפילה אמר 'גוט שבת' לעבר הקהל, ויצא בעידוד השירה. בצאתו מהזל הושיט ילד לכ"ק אד"ש לשלום, כ"ק אד"ש החזיר לו ועודדו.

מעמנו וראו

ש"פ בא ה'תשנ"ב

אהרן אחיק יה' נביאך

ואע"פ שלא שייך לשאול שאלות על הנהגת הקב"ה בעולמו, ובפרט עם נשיא הדור, ולא שייך לומר "איך הי' צריך להיות", ו"איך לא הי' צריך להיות" - אעפ"כ, קבע הקב"ה את הסדר ש"אני מבקש לפי כחי אלא לפי כחך", שישתדלו להבין בשכל אנושי של כל יהודי "לפי כחך".

והיה לומר, שזה שהי' כך אצל כ"ק מו"ח אדמו"ר, ה"ז ע"ד מה שהי' אצל משה בדורו: מכיון שלא נשלם הברור, לכן "הדיבור הוא בגלות" (ומשה מצ"ע הוא למעלה מהגילוי בדיבור), והקב"ה לא ריפא אותו, אלא עשה נס ש"אנכי אהי' עם פיך", "יהיו דבריו נכונים";

והתיקון ומילוי הדבר בתכלית השלימות נפעל - בכחו של בעל ההילולא - ע"י הנשמות בגופים, נשמות בריאות בגופים בריאים, של דורנו, הדור התשיעי, שבכוחו לפעול את תפקידו של "אהרן אחיק יה' נביאך", ע"י הביטוי בדיבור בפועל, ובשפע רב, הדברי תורה והוראות וכו' דבעל ההילולא, עד שדורנו זה הוא הדור בו יתקיים - ותיכף ומיד ממש - "שלח נא ביד שלחך", שע"י משיח צדקנו מתמלא בשלימות גילוי האורות בכלי הדיבור.

יום השבת קודש פרשת בא, ו' שבת

כ"ק אד"ש נכנס להתוועדות בעודדו את שירת הקהל עד הגיעו למקומו.

הבקבוק ממנו מוזג כ"ק אד"ש בשבועות האחרונים הוא בקבוק אחר ושונה (גדול יותר) מקודמו - הבקבוקן שהיה עד אז.

אחר שבירך על היין, החל הקהל לנגן "עס קומט שוין די גאולה", כ"ק אד"ש עודד את השירה בהנפת ידו מפעם לפעם, נתן גם פרוסה מהעוגה לילד שארף שי'.

בשיחה הראשונה אמר כ"ק אד"ש שכל יהודי גם מי שנמצא בתחילת העבודה שייך וצריך להיכנס לפני ולפנים - "בא אל פרעה" - אל הגילוי שלמעלה מכל סדר ומדידה והגבלה, "העשירי יהיה קודש"!

לקראת הסיום התבטא ש"...הגאולה היתה צריכה לבוא מזמן, אלא שמאיוזי סיבה שאינה מובנת כלל וכלל - הדבר התעכב עד עתה ועכ"פ עתה - תבוא". בהמשך התבטא שפתיחת ה"עינים הרוחניות" כבר ישנה אצל כאור"א מישראל, ו"חסרה רק פתיחת העינים" לראות ענין זה גם בעיני בשר גשמיות".

אחר השיחה ניגנו "שובה ה' עד מתי", כ"ק אד"ש עודד את השירה בתנועות חזקות. כן עודד לעבר רבה של אילת הרב יוסף שי' העכט.

בשיחה השני' התייחס כ"ק אד"ש ליציאה מרוסיה, שגם בזמן שקודם הגאולה מתקיים הענין של "בשלח פרעה" באופן שמסייעים מרצונם הטוב. את השיחה סיים כ"ק אד"ש במילים "תיכף ומיד ממש ממש".

ניגנו 'שישו ושמחו בשמחת הגאולה', לאחמ"כ הורה לש"ץ לנגן "שיבנה". הש"ץ ניגן והקהל הצטרף לשירה, באמצע הורה בחיך להרה"ח ר' שלום דובער שי' ליפשיץ לומר "לחיים".

בשיחה השלישית עורר כ"ק אד"ש על ענין של מעשה בפועל - ההכנות ליום ההילולא אצל אנשים נשים וטף, "וכ"א יחליט על פעולות המתאימות לענינו".

אח"כ התבטא בביטוי לא רגיל - שנמצאים עתה ב"זמן הכי נעלה" ("די העכסטע צייט בלשון העולם") - בו צריכה לבוא הגאולה תיכף ומיד.

וגם ההחלטות יהיו - "באופן הכי נעלה" ("אויפן העכסטן אופן"), שזה יורזו יותר את הגאולה.

אחרי שיחה זו ניגנו את "מארש ראש חודש כסלו".

בשיחה הרביעית דיבר כ"ק אד"ש באריכות במעלת נשי ובנות ישראל (כנראה בקשר לנפטרות הרבנית ר. גוטניק ע"ה). בין הדברים אמר ש"מכיון שנשיא דורנו התמסר לכל אנשי דורו, לכל נשי דורו ולכל טף דורו - הרי כשיקייים "הקיצו ורננו שוכני עפר" קמים הם יחד עמו תומ"י".

ניגנו ניגון שמחה, וכ"ק אד"ש עודד את השירה.

בשיחה החמישית הזכיר כ"ק אד"ש שוב על החלטות טובות

לפני הצהריים נודע שכ"ק אד"ש יחלק הערב קונטרס! תכונה מיוחדת ניכרה בקהל לקראת האירוע, הן בקרב האורחים הרבים שהגיעו, בהם שלוחים רבים ותל' התמימים שהגיעו מרחבי העולם, והן בקרב המקומיים.

לתפילת מנחה יצא כ"ק אד"ש מחדרו ב-3:35, נתן את הסידור לחתן, וחילק לכל הילדים וההורים שי'. כשיצא מגעה"ת המשיך לחלק לכל אלו שעמדו שם.

למטה עודד כ"ק אד"ש את השירה. הקהל גדול בלעה"ר, ואווירת יו"ד שבט כבר נרגשת בחלל האוויר.

בסיום התפילה סימן לחלוקת דולרים, וחילק דולר א' לכאור"א. לכו"כ חיך. לכמה שאמרו לכ"ק אד"ש ע"ד יום הולדתם, איחל "שנת הצלחה".

בעת השירה, כשניגנו "שובה ה'", עודד כ"ק אד"ש פעם א' בב' ידיה הק' יחד!

בסיום החלוקה הניח שני שטרות בתוך סידורו, ויצא תוך כדי שמעורר את השירה. על תפילת מעריב הוכרו לשעה 7:00.

תפילת מעריב התקיימה בזמנה, 770 ה' מלא וגדוש מפה לפה. כ"ק אד"ש נכנס לזאל בשעה 7:00, נגע בפרוכת, ונעמד ליד עמוד התפילה שהוכן במיוחד. כעבור שניות מספר פתח

כ"ק אדמו"ר בחלוקת הקונטרס

בקול ב"והוא רחום".

את הקדיש שלפני שמו"ע, אמר מתוך דף הקדיש.

בסיום התפילה פנה כ"ק אד"ש וניגש לשולחן החלוקה, שם שאל את הר"ל"ג אודות אברך א' באם נמצא. טרם התחיל לחלק, פתח בדברים קצרים, שתוכנם הוא שנמצאים ביום שלישי שהוכפל בו כי טוב, ונכנסים ליום הרביעי בו נתלו המאורות, והנתינה לצדקה תזור עוד יותר את הגאולה. שבה יהיו "שני המאורות הגדולים". מיד אח"כ החל בחלוקת הקונטרס.

הקונט' נקרא "קונטרס מאמרים תרפ"ב" – וכולל שלושה מאמרים מראשית שנת תרפ"ב שנמצאו לאחרונה בכתב-יד. למאמרים נלוו הערות ומראי מקומות. בתחילתו תמונת כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ נ"ע. בסופו פאקסימיליות מכת"י מעתיק ותולדות כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ נ"ע.

הקונטרס נתון בתוך נרתיק פלסטיק יחד עם שני שטרות של דולר לצדקה, צבעו אדום והוא מכיל כ-50 עמודים. ה'פתח דבר' נושא את התאריך "מוצש"ק פ' בא".

בעת החלוקה ענה על בקשות ברכה של אחדים: 'אמן', 'הצלחה רבה', 'ברכה והצלחה', 'רפ"ש' וכיו"ב.

בסיום החלוקה הניח כ"ק אד"ש שלושה קונטרסים בתוך סידורו, המתין וחילק למאחרים שעוד לא קיבלו, אחר נגע בפרוכת (לא בקצה כרגיל), ויצא את הזאל תוך כדי עידוד השירה בעוז. בדרך נעצר לחלק לעוד, וכן המתין שירימו דף קודש מהרצפה. כשעבר ליד הצלמים סימן לעברם – בשאלה האם קיבלו, ועלה לחדרו. לפני שנכנס לגעה"ת שוב עודד את השירה.

החלוקה הסתיימה ב-10:30, לאחר יותר משלוש שעות של חלוקה, בהם חילק כ"ק אד"ש כ-7,000 קונטרסים (!).

מיד לאחמ"כ חזרו שני תמימים ברכים את ב' ה'אותיות' הראשונות ממאמר "באתי לגני", כהמנהג.

בהכנות של כאור"א ליום ההילולא. ובמיוחד בנוגע לנשים, כפי שנשיא דורנו התעסק במס"נ מיוחדת להפצת התורה גם לנשים.

בסיום הזכיר על חלוקת המשקה, וסיים "גאולה... תומ"י ממש, והוא העיקר!".

אחרי שיחה זו עלו מקבלי המשקה, ולאחר אמירת 'לחיים' על הכוס לתוכה מזג כ"ק אד"ש.

בסיום החלוקה התחיל כ"ק אד"ש לנגן ניגון ההקפות לאביו הרלו"צ ז"ל, ועודד את השירה, גם לעבר הרה"ג הרה"ח ר' יוסף שי' העכט. באמצע טעם מהמוזנות. על הרה"ח משה שי' קוטלרסקי שאמר "לחיים", המשיך כ"ק אד"ש להביט וסימן שיאמר על כוס גדולה.

כמה אורחים נכחו בהתוועדות, וביניהם: ד"ר יצחק דוד שי' יועץ ראש הממשלה לעניני תפוצות, וכתב מה"ניו יורק טיימס".

כ"ק אד"ש הזכיר על אמירת ברכה אחרונה, וההתוועדות הסתיימה - 20:3.

כשניגנו ב"שים שלום" במנחה, עודד כ"ק אד"ש בשתי ידיה הק'.

בעת הקדישים הביט לעבר בני משפחת גוטניק שליט"א.

בצאתו עודד את השירה.

לתפילת מעריב במוצש"ק נכנס כ"ק אד"ש לזאל הקטן ב-5:35 בעודדו את השירה

"דידן נצח", והפעם שלא כרגיל – גם לאחר שנעמד ע"י הסטענדער המשיך לעודד מעט כששירת הקהל מתגברת לרגע, אך מיד התחילו בתפילה. לפני"כ הביט לעבר השעון. אחר התפילה, בשעת ההבדלה, הביט לעבר המבדיל, אח"כ הסתובב מעט, סקר את הקהל והביט על השעון.

בצאתו עודד את השירה, גם עודד לעבר המזכיר הריב"ק שי'. לפני שנכנס לחדרו בירך נוסעים לדרכם.

יום ראשון, ז' שבט

לתפילת שחרית נכנס כ"ק אד"ש ב-15:10.

תפילת מנחה התפלל כ"ק אד"ש בג"ע התחתון ב-1:45. ב-2:05 יצא כ"ק אד"ש לחלוקת הדולרים, שנמשכה עד 6:10.

כ"ק אד"ש נכנס לתפילה בזאל למעלה ב-7:05, המשיך לעודד גם לאחר שהניח את הסידור על הסטענדער.

יום שני, ח' שבט

בשחרית לאחר קריה"ת, נגע כ"ק אד"ש בפרוכת ונישק.

למקוה נסע כ"ק אד"ש ב-1:35. ב-2:45 יצא לאהל וחילק לפני"כ מטבעות לצדקה למזכירים שי' ועוד.

ב-6:15 לערך חזר כ"ק אד"ש ל-770, וכעבור דקות מספר נכנס לזאל למטה לתפילות מנחה ומעריב. בעלותו לבימת התפילה עודד אך לא הסתובב.

בצאתו עודד את השירה 'עס קומט שוין די גאולה'.

היום נתלו מודעות ע"ד התוועדות שתתקיים ביו"ד שבט מטעם גבאי בית הכנסת. כן י"ל היום המאמר ליו"ד שבט. הפתח דבר נושא את התאריך "מוצש"ק פ' בא".

יום שלישי, ט' שבט – ערב 'יום הבהיר' יו"ד שבט

לתפילת שחרית נכנס כ"ק אד"ש לפני השעה עשר, הסתובב לעודד את השירה. כן עודד את השירה בעת צאתו מהתפילה.

מעצמו וראו

קביעות יו"ד שבט ביום הרביעי

ויש לומר שענין הנ"ל מרומז גם בקביעות יו"ד שבט בשנה זו – ביום הרביעי בשבוע, שבו "נטלו המאורות" אבל בו ביום "נתלו המאורות, נתלו בתי"ו":

ביום זה היתה הסתלקות כ"ק מו"ח אדמו"ר (נטלו המאורות). אבל לא באופן שנשאר "נטלו" ח"ו, אלא מה"נטלו" נעשה מיד נתלו "שני המאורות הגדולים" באופן נעלה יותר – כידוע שע"י הסתלקות נעשה עלי' וגילוי נעלים יותר (מבחי' "אסתלק יקרא דקוב"ה בכולהו עלמין"), ואז הנשמה "אשתכח בכלהו עלמין יתיר מבחידי"ו; וע"י חסידיו ותלמידיו המקושרים אליו כנשמות בגופים כאן למטה בדור התשיעי (תשיעי בתי"ו, ע"ד התי"ו ד"נטלו") – נפעלת גם למטה השלימות ד'נתלו המאורות", "אתפריעו ואתגליין מיני' כל נהורין" בנשמה בגוף למטה.

הרבי הביט על ר' יונה איך שרוקד וחיך מאד, ר' יונה לא ראה שהרבי מסתכל עליו והמשיך לרקוד, והרבי המשיך לחיך, ולאט לאט נהיה יותר ויותר שמח!

מיומנו של הת' (הרה"ח) מני מנחם מענדל וואלף שזכה לשהות בצל "בית חיינו" בשנת ה'תשכ"ה

יום רביעי, יו"ד שבט

הרבי בהיכנסו לתפילה לאולם למטה ראה שקית מונחת על סידורים, והוריד את השקית. היום היה פלא גדול, לראשונה מאז יו"ד שבט תשי"א הרבי לא נסע לאהל. הרב קורנבוסקי חיכה שהרבי יצא לנסוע לאהל כי רצה לנסוע יחד עם הרבי, אבל הרבי לא נסע. לא לבש היום בגדי שבת.

בהיכנס הרבי להתוועדות היתה צפיפות נוראה, השביל המוביל לבימת ההתוועדות היה פקוק, האברכים עלו על ספסלים לשניות שהרבי יוכל לעבור. כמה מהם נפלו חזרה ובתוכם נחום שטרנברג, כשקם במהירות נפלו משקפיו מאפו. הרבי התכופף והרים את המשקפים ומסרם לשטרנברג.

להתוועדות ירד בבגדי שבת, התיישב במהירות, חיך לכמה ממושכות, ואמר לחיים לכאן.

באמצע השיחה השניה הגיעו אורחים רבים מפילדלפיה והעמידו אותם על הבימה והיה בלגן גדול. אחר השיחה הם ניגשו לרבי לומר "לחיים", ולאחד שעמד רחוק מעט הרבי התרומם לתת לו לחיים, מיד רצו להעביר לו מיד הרבי, והרבי לא הסכים ונתן לו מעצמו.

באמצע ההתוועדות אמר לחלק משקה בשביל יהודי רוסיה ונתן שני בקבוקים שהיו לידו. אח"כ אמר שיחה בנוגע ליהודי רוסיה, והורה לנגן "ניע זשוריצ" ושרו כמובן שמח מאד, כידוע שהרבי מחבב ניגון זה. בהתוועדות היה 'סיום' על מסכת מכות. היה 'סיום' נפלא שהיה לשיחת השבוע הנושא המדובר.

עוד הביט על ר' יונה איך שרוקד וחיך מאד (ר' יונה לא ראה שהרבי מסתכל עליו והמשיך לרקוד, והרבי המשיך לחיך). ולאט לאט נהיה יותר ויותר שמח. הרבי התחיל לנענע בראשו, וכל הקהל רקד חזק מאד, והרבי נענע כל גופו והכסא התחיל להתנענע. אח"כ אמר הרבי שינגנו "אבינו מלכנו", פני הרבי הרצינו מאד. אח"כ הורה לנגן עוד ניגון ולא הבינו למה מתכוון, והתחילו לנגן "הושיעה את עמך", הרבי נעמד פעמיים והורה לנגן וחיך חיוך רחב.

במשך ההתוועדות ניגש ר' נחום רבינוביץ והגיש שני בקבוקי משקה, ואמר שאחד מסר לו שז"ר ואחד ראש עיריית ירושלים מר איש-שלום. הרבי שאל "מה פתאום איש-שלום?" ורנ"ר ענה שהוא כבר חצי חב"דניק. הרבי נהנה מאד ושאל אותו עוד פרטים. יותר לא שמענו.

ההתוועדות הסתיימה בשעה 10:30 והרבי נסע לביתו.

המונים נדחקים להקשיב לתפלותיו של אותו צדיק שליט"א הנאמרים בעריבות ומתיקות נפלאה ודיו לחזיון זה שיעורר את רואיו, ואכן אירת קודש אופפת את האולם...

קטעים נבחרים מתיאור מאורעות יו"ד שבט תשכ"ה, מפרי-עטו של י. חננאל' שפורסמו בשעתו ב'בטאון חב"ד'

הרגשת ספוק וחדוד ממלאת את כל אלו הזוכים להמצא במחיצתו של נשיא הדור כ"ק אדמו"ר שליט"א ביו"ד שבט, יום הסתלקות חותנו כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ זצ"ל, (ביום זה עובר כ"ק אדמו"ר שליט"א לפני התיבה, עורך התוועדות גדולה ומשמיע מאמר חסידות ביאור על "באתי לגני" מאמרו של בעל ההילולא נ"ע שכתבו ללמוד ביום ההסתלקות יו"ד שבט ה'שי"ת), יום עלותו על כס הנשיאות.

בימים שלפני יו"ד שבט כבר היה מורגש היום הקדוש הקרב ובא. אורחים מרובים מכל קצוי תבל זורמים לחצר הרבי שליט"א, קבוצה גדולה של חסידים מגיעה בשני אוטובוסים ממנטריאל שבקנדה וקבוצה אחרת מלונדון שבבריטניה. ימים אלו נהפכים לימי מפגש בין חסידים-ידידים, המתעניינים אחד בשלום רעהו באהבה ורעות.

...לתפלת ערבית מתמלא אולם בית הכנסת הגדול מפה לפה, מלבד שטח פנוי שנשמר ליד העמוד בצורת ח', מקום לכ"ק אדמו"ר שליט"א המתפלל לפני התיבה, כשמסביבו עומדים זקני וחשובי הרבנים-החסידים.

אותה תמונה מצטיירת גם למחרת בתפלת שחרית ומנחה. המונים נדחקים להקשיב לתפלותיו של אותו צדיק שליט"א הנאמרים בעריבות ומתיקות נפלאה. ודיו לחזיון זה שיעורר את רואיו, ואכן אירת קודש אופפת את האולם.

...פרשה כשלעצמה מהוה ההתוועדות הגדולה המתחילה בשעה 8.30 בערב. אולם ביהכנ"ס דחוס עד אפס מקום. המונים נאלצים לעמוד ברחבה שמחוץ. מה נהדר המחזה: אלפים רבים כ"י עומדים צפופים מול הבמה הגדולה עליה יושב כבוד צדיק הדור כ"ק אדמו"ר שליט"א, כשמאחוריו עשרות אנשי שם, נשואי פנים והדורי צורה, רבנים ראשי ישיבות וזקני החסידים. כולם התכנסו

<<<

מעצמו וראו

ש"פ בא ה'תשנ"ב

החידוש דדורנו בעבודת הדור

חידושו של דורנו לגבי הדורות שלפניו זה - רואים בפועל בעבודת הדור: בדורנו זה נוסף, עד שלא בערך, לגבי הדורות שלפניו בעבודה והפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה, הן בריבוי השפע (הספרים הנדפסים וכו'), והן בעשיית כל העולם, עד לחוצה שאין חוצה ממנו, כלי לקבלת האורות הגדולים, הן בנוגע לבני - ע"י התרי"ג מצוות, והן בנוגע לאוה"ע - ע"י הפצת השבע מצוות בני נח, כך שמאירים את כל העולם עם "נר מצוה ותורה אור" באופן ד"אתפריעו כל נהורין", שכל אחד יכול לקבל את האור כנשמה בריאה בגוף בריא,

עד שרואים בפועל שאומות העולם בכו"כ מדינות מסייעים לבני" בעבודתם (ע"ד ויותר מכפי שה' ביציאת מצרים), עד שגם במדינה ההיא שהיתה סגורה ומסוגרת ריבוי שנים, ולא נתנו ליהודים לצאת ממנה, ולא איפשרו להם לקיים תומ"צ בשלימות וכו' - הרי לאחרונה נשתנתה מן הקצה אל הקצה, וכעת לא זו בלבד שמאפשרים ליהודים להתנהג כרצונם, ומאפשרים להם לצאת משם, אלא גם - מסייעים להם בכך.

לפונדק אחד ליהנות מזיו תורתו של ממלא מקום בעל ההילולא, כ"ק אדמו"ר שליט"א נשיא ישראל, ולשאוב השראה רוחנית ביום סגולה זה.

...כנהוג, מנגנים ניגון דביקות, אלפי כוסיות מושטות לעבר כ"ק אדמו"ר שליט"א באמירת לחיים והרבי לכל אחד ואחד: לחיים ולברכה!

בשנה זו לרגל פטירתה של אמו הרבנית הצדקנית חנה ע"ה - נהג כ"ק אדמו"ר שליט"א שכלב סיום מסכת בכל התוועדות שחלה ביום חול, גם בהתוועדות זו סיים מסכת מכות שהיא אחת המסכתות העוסקות בענין נחמה ואף השמיע "הדרן" שלמעשה שובץ בכל שיחות הקדש שנשמעו בהתוועדות בת 6 השעות.

כ"ק אדמו"ר שליט"א מנתק לכמה שעות את הנאספים מעולם הגשמי והחומרי, ומעלה אותם לאוירה גבוהה ונעלית יותר.

כדרכו בקדש החל הרבי בשרשרת קושיות חריפות על הגמ' ובמשך ההתוועדות התבארו והתבהרו העניינים בצורה נפלאה ביותר, כשמשתקפות בקיאותו הגאונית בכל מכמני התורה, הנגלה והנסתר גם יחד, וכמובן, כדרכו המיוחדת בקדש, תוך הסקת מסקנות והוראות בעבודת ה'.

כך עמד הרבי על הסיפור המופיע בשלהי הגמרא על ר' גמליאל ר' יהושע ר' אלעזר בן עזריה ור' עקיבא שהיו עולים לירושלים, כיון שהגיעו לצופים וראו בחורבן ירושלים, קרעו בגדיהם, וכשהגיעו להר הבית וראו שועל יוצא מבית קדש הקדשים החלו מבכין ור' עקיבא מצחק. לפליאתם של חכמינו ז"ל על התנהגותו המוזרה זו של ר"ע המצחק בשעה ששועלים מהלכין בקדש, השיב ר"ע שמאחר ונבואה ראשונה של הגלות נתקיימה, בטוחים אנו גם בנבואת הגאולה, ואכן שכנע הסבר זה עד שנענו ואמרנו לו: עקיבא נחמתנו, עקיבא נחמתנו. לאחר הסברה מקיפה מבחינת ההלכה, שלוותה, כאמור בהברקות גאוניות מפליאות, הגיע כ"ק אדמו"ר שליט"א להוראת הסיפור בעבודת ה', לפיה מתפרש השועל ה"פיקח שבחיות" - כשכל האדם, השקוע להשגת מחיה וצרכי עוה"ז, המנסה לפלוש גם לרשותו של "המדבר" שבאדם, האדם של "אדמה לעליון". אמנם ניתנה הרשות להתעסק שעות מספר בעניני פרנסה וכד', להכין ה"כלים" לקבלת ההשפעה מלמעלה, אך כשרואים את השועל יוצא מקדש הקדשים - מקום התורה והתפלה, ובמלים פשוטות: כשמשחבת הפיגול של ה"תכלית" מוצאת לה מקום גם בישיבה ובבית המדרש, ... החלו מבכין.

ואם לא די בכך - בא השועל הערמומי ויוצא מקדש הקדשים (ההדרגה כאן על היציאה), ולהשוואה מובא הסיפור בגמ' ברכות על אותו פקח שבחיות המייצג לדגים לצאת מהמים ובכך יינצלו, כביכול מן המזיקים. לדעת השועל כל הצרות סובבות את היהודי מפאת היותו מחובשי בית המדרש, ואי לכך עליו לצאת את קדש הקדשים וירווח לו, אלא שכאן מתגלה כטפש שבחיות, שהלא "מקום חיותנו" כאן, ואין ישראל אומה אלא בתורתה, תורת חיים והימנה לא ננותק ויהי מה.

כרם, אמנם גורמת תופעה מכאיבה זו לבכיתם של חכמים, אלא שר"ע מצחק, ומשפיע גם על שינוי דעת חבריו, שכן דווקא מצב זה מבשר תמורה, משום כי כל עוד שאין הדבר פוגע עדיין בקדש הקדשים - נקודת היהדות שאצל כל אחד ואחד, אין הוא מרגיש שנפרד בכך מהקב"ה, אך כשהדבר נוגע בפנימיות נשמתו, בצפור נפשו, "כלו כל הקיצין" ומוסר נפשו על קדושת השם כפי שהענין מתואר בתנאי.

ושוב ניגונים, מהם ניגוני "דביקות" ומהם מלווים ברקודי שמחה, וכך נמשכת ההתוועדות בשיחת קדש רחבה, ניגון, אמירת לחיים וחזון חלילה, ומרגע לרגע ומשעה לשעה גוברת ההתלהבות דקדושה. כ"ק אדמו"ר שליט"א מנתק לכמה שעות את הנאספים מעולם הגשמי והחומרי, ומעלה אותם לאוירה גבוהה ונעלית יותר.

לשיא ההתעלות מגיע הקהל בשעת אמירת "דברי אלקים חיים". מאמר חסידות ע"י הרבי שליט"א. עם הנתן האות מתחילים בניגון הידוע שלפני ד"ח, הכל עומדים על רגליהם. תם הניגון, דומיה קצרה. כ"ק אדמו"ר שליט"א פותח: באתי לגני אחותי כלה... כשעיניו הק' עצומות, וכמנהגו בכל שנה מבאר הרבי במאמרו זה "פרק" ממאמר יום ההסתלקות "באתי לגני". הפעם נסב הביאור על פרק ט"ו.

המשך בעמ' 8 <<<

מעמנו וראו

ש"פ בא ה'תשנ"ב

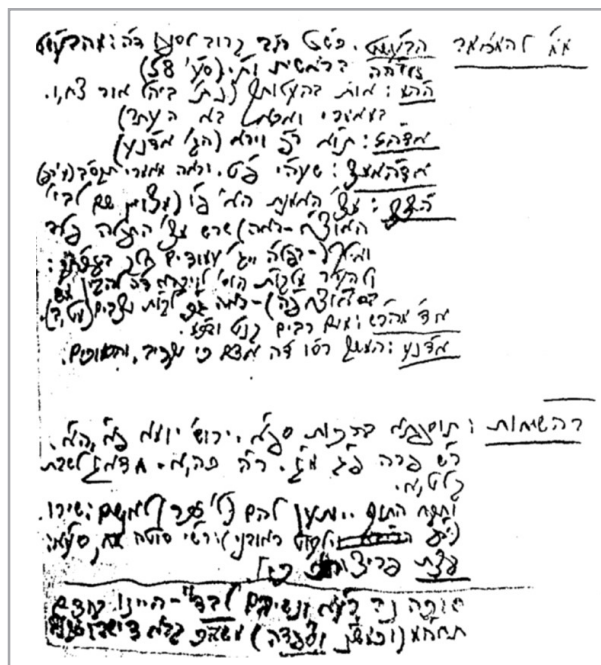
החידוש דדורנו בביאת המשיח

מזה מובן החידוש דדורנו - הדור התשיעי לגבי כל הדורות שלפני זה, עד גם הדור שלפניו (דור השמיני): מכיון שהגאולה לא באה אז בפועל, ה"בא אל פרעה" (הגילוי ד"א) פריעו כל נהורין" למטה) לא הי' בתכלית השלימות כנשמה בגוף בריא (היתה הסתלקות הנשמה מן הגוף, וגם הנשמה בגוף היתה במצב ש"הדיבור הוא בגלות" וכו'); משא"כ בדורנו זה - הדור האחרון לגלות והדור הראשון לגאולה - נעשה תומ"י "נתלו המאורות", שלא זו בלבד שלא חסר ח"ו במאורות הגדולים דגילוי תושב"כ ותושב"ע"פ, אלא אדרבה - נוספת שלימות נעלית יותר [לא באופן ד"כבד פה מאורייתא שבע"פ וכבד לשון מאורייתא שבכתב", להיותו למעלה מזה], באופן שכשנשמות בגופים מקבלים בפנימיות "אתפריעו כל נהורין" ש"נתלו" עתה, עי"ז שמישיח צדקנו בא מיד, "שלח נא ביד תשלח", וילמד תורה את כל העם כולו, עד "תורה חדשה מאתי תצא".

ענין ההזכרה בשם הוא ע"ד שמצינו בעבודה שהיו אומרים "האיר פני כל המזרח עד שבחברון" כדי להזכיר ולהמשיך זכות אבות.

בכל מאמר "באתי לגני", נהג כ"ק אדמו"ר להזכיר ענין מתורתם של כל רבותינו נשיאינו (ראה בשיחת י"ג שבט תשי"א, ובימבוא' ל"תורת מנחם - ספר המאמרים באתי לגני" בהרחבה).

לפנינו ב' כתיב-יד-קודש כ"ק אדמו"ר. באחד ציין את ה'מראי-מקומות' מתורתם של כל רבותינו נשיאינו למאמר "באתי לגני" דשנת ה'תשכ"ה, ובשני, ציין 'מראי-מקומות' לשיחות הקדש שנאמרו בשעת ההתוועדות.

לב כל קהל ישראל

בקשר עם יום הבהיר יו"ד שבט, בו נעשה כ"ק אדמו"ר נשיא ומנהיג דורנו, מובא בזה לקט קטעים משיחות ואגרות כ"ק אדמו"ר אודות פעולת והשפעת הנשיא על דורו

כל עניני הדור שייכים אליו

וזהו החילוק הכללי בין הנהגתו של נשיא להנהגתו של סתם גדול מ ישראל:

יכול להיות גדול בישראל, גדול לאמיתותו, שלא יהי' אצלו ענין הנשיאות, והיינו, שיכול להיות שישנם יהודים שמאיוזו סיבה שתהי' אין לו שייכות עמהם.

אבל כאשר מדובר אודות נשיא ישראל - אזי "מיטתו שלימה": כשם שיעקב אבינו, וכן אדה"ר, כלולות בו כל הנשמות, וכל עניני העלי' שלו פועלים גם בכל הנשמות הכלולות בו - כן הוא גם ב"ניצוצו של יעקב אבינו", שזהו הנשיא שבכל דור ודור, שכלולות בו כל נשמות הדור, שבכל עניני פעולותיו, אינו יכול לסבול שלא תהי' הפעולה בכל הנשמות שכלולות בו, שהם כל נשמות הדור שהוא הנשיא שלהם.

וזהו הביאור בהנהגת כ"ק מו"ח אדמו"ר, שהקדיש ריבוי זמן, וריבוי ענינים, ועד לאופן של מסירות נפש (שבפנימיות הפירוש בזה הוא מסירת הרצון), כדי להתעסק גם עם יהודים שהנהגתם היתה היפך רצונו, ובוזה גופא לא רק להתחיל לפעול אצלם עלי' ברוחניות, כי אם עזר בגשמיות - כי, להיותו נשיא הדור, דרא דעקבתא דמשיחא, שתיכף צריך לבוא מלכא משיחא, הוצרך לפעול על כל הענינים שבדורו, עד למטה מטה ביותר, כיון שכל הענינים שבדורו שייכים אליו.

משיחות יו"ד שבט ה'תשכ"ב

גם ההשפעות הגשמיות הם על ידו

...ובמילא צריכים הם להביט על כל עניני הכפר שנוגע זה לחפצו ורצונו ולשמו של כ"ק מו"ח אדמו"ר, ואין זה ענין פרטי בלבד, והנפ"מ מזה בשנים: בקו ימין - שכיון שזהו ענינו והוא נשיא הדור, היינו שעל ידו נשפעות כל ההשפעות הנמשכות השייכים לדורנו, לא רק השפעות רוחניות אלא גם השפעות גשמיות (וכידוע שזה ענין הנשיא שכל השפעות הדור - באין יוצא - נשפעות על ידו, שלכן הי' הכרח שאפי' בשר גשמי לדור המדבר יושפע באמצעות משה רבינו, אף שאמר מאין לי בשר, וכמבואר בדא"ח הפי' ע"ז שאמר מנין לי בשר) הרי מקבלים השפעתו (אם רק הצינורות מתאימים לחפצו ורצונו) בהצלחה (שפירושו למעלה מדרך הטבע [C]), און פארניצן דאס אויף געזונטע פרעילעכע זאכן. . והאריכות בזה למותר, כי הענין פשוט למדי, ובפרט לאלו שעסקו בתורת החסידות ויש להם חוש בענין ההתקשרות..

ממכתב, יו"ד מנ"א ה'תשי"ב

המשיכו אהבת ישראל בכל השייכים אליהם

הנה, כמו"כ הוא בכל דור ודור, דאנפשוטותא דמשה בכל דרא ודרא, ובפרט הנשיאים שכל ענינים הן בתורה הן במצוות והן בהנהגת ישראל הם באהבת ישראל ואהבת התורה ואהבת הוי'. ובענין אהבת ישראל מוסיף כ"ק מו"ח אדמו"ר בשם כ"ק אדמו"ר הזקן, אשר ואהבת לרעך כמוך הוא כלי לואהבת את הוי' אלקיך וגדלה אהבת ישראל, דאובה מה שהאוב אובה. וזה המשיכו בכל החסידים, המקושרים, השייכים אליהם און אין די וואָס האַלטן זיך אָן אין זיי [ובאלו הנאחזים בהם], כל אחד לפי ענינו מעמדו ומצבו. האַרעווען דאַרף מען אַליין [להתייגע צריכים לבד], אבל להיות שצריך נתינת כח וסייעתא דשמיא בכלל, ובפרט מאותה הנשמה שהוא ניצוץ ממנה, הנה בזה הוא ההמשכה שע"י הנשיאים.

ממאמר ד"ה "באתי לגני" ה'תשי"ג

יתבונן בחלק היפה אשר הוא מתלמידי ומקושרי נשיאנו

וישמח בשמחה גדולה בחלקו זה

...כדי להקל עליו עבודה זו הנה זיכהו השי"ת אשר הוא חסיד, דהיינו שנשמתו הוא פרט מנשמת הצדיק הכללית, ואם חסר איזה דבר בנשמה פרטית, הנה ע"י התקשרות הראוי' נמשך כל החסר לו מהנשמה הכללית, ואמר הרבי בפירוש אשר כשלקח ע"ע הנשיאות התנה שיהי' זה בחסד ורחמים, ומאז, משנת תר"פ ועד עתה הנה עומד הוא ומשמש וממשיך לכל תלמידיו וחסידיו ומקושריו כח וחיות בעבודת השם, הכוללת בתוכה הן הענינים שבין אדם המקום והן הענינים שבין אדם לחבירו;

. . ואחר כל זה אשר כל הנ"ל יש אצלו, הנה מתאונן הוא אשר אין לו בזה סיפוק ואינו מרגיש חיות, ורק מרגיש שחסר מה שהוא.

אם לקולי הוא נשמע, יעזוב את ההתאוננות היתרה בהרגשת עצמו מה חסר לו ומה יש לו, ויתבונן בחלק היפה אשר ניתן לו אשר הוא מתלמידי ומקושרי נשיאנו הוא כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ, וישמח בשמחה גדולה בחלקו זה וימשיך השמחה בפעולות ממשיות ממש למלא את רצון משלחו, אשר הכוחות על זה ניתנו לו ואינו חסר אלא הרצון. וכאשר יבטל רצונו מפני רצון נשיאנו שמסר לו רצון הקב"ה, אזי זה גופא יהי' כלי שיומשך לו חיות בכל פעולותיו במילוי רצון כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ.

ממכתב, י"ז אלול ה'שי"ת

תפקידו של רבי - למצוא את ה"מתג" בכל יהודי

שאלה: מה הי' ענינו של הבעש"ט והמקום שתפס בתורת החסידות?

מענה: ניתן להבין זאת ע"פ משל מאופן הדלקת מנורה ע"י כח החשמל:

ישנה "תחנת כח" שבה מופק החשמל (ע"י "אטום" וכיו"ב), שנמצאת הרחק ממקום המנורה, אלא, שממנה נמשך חוט מתכת, שעל-ידו נמשך כח החשמל אל המנורה. אך כדי להדליק את המנורה בפועל, יש צורך למצוא את ה"מתג" המתאים, או ללחוץ על ה"כפתור" המתאים, ואז פועל כח החשמל את פעולתו.

ועד"ז ברוחניות הענינים: נשמתו של כאו"א מ ישראל היא חלק מהבורא, ומקושרת אליו, ועי"ז יש בו כחות רוחניים נעלים ביותר. אך

<<<

מעמנו וראו

ש"פ בא ה'תשנ"ב

גואל ראשון הוא גואל אחרון

ובפרט שדורנו זה - כפי שאמר בעל ההילולא - הוא הדור האחרון לגלות והדור הראשון לגאולה, שדור זה (דעקבתא דמשיחא) הוא גלגול מהדור דיוצאי מצרים, כך שמתחזקת יותר ההשוואה של בעל ההילולא נשיא דורנו (משה שבדורנו) למשה שבדורו - כמאחז"ל שמשה "הוא גואל ראשון הוא גואל אחרון".

ובמדובר כמ"פ, שלנשיא דורנו יש שייכות מיוחדת לגאולת כלל ישראל (של דור זה וכל הדורות) בגאולה האמיתית והשלימה, כמרומז בשמו "יוסף יצחק": "יוסף על שם שעתיד הקב"ה להוסיף ולגאול את ישראל. . . כשם שגאל אותם ממצרים, דכתיב והי' ביום ההוא יוסף אדני' שנית ידו וגו', ו"יצחק" - על שם "כל השומע יצחק לי", ששלימות הצחוק והשמחה תהי' בגאולה ("או ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה"), כפי שראו בפועל בעבודתו ונהגתו של בעל ההילולא שהצטיינה בכך שהיתה דוקא מתוך שמחה.

לזכות
החתן הת'
מנחם מענדל שיח'
גרינברג
לרגל בואו
בקשרי השידוכין
עב"ג
למשפחת גרזמן
בשעתו"מ

דאס איז
די העכסטע צייט

דובר כמ"פ שכבר "כלו כל הקיצין" וסיימו הכל, והגאולה היתה צריכה לבוא כבר מזמן, ומפני טעמים שאינם מובנים כלל וכלל עדיין לא באה.

מזה מובן, שעכ"פ כעת, צריכה הגאולה לבוא תיכף ומיד ממש. ובלשון העולם: זהו הזמן הכי נעלה ("העכסטע צייט") לגאולה האמיתית והשלימה!

ולהעיר, שבלשון "הזמן הכי נעלה" ("העכסטע צייט") מרומז תוכן הגאולה – ש"זמן", הקשור עם מדידה והגבלה (עבר הווה ועתיד), נעשה "הזמן" הכי נעלה, באופן שאין למעלה הימנו. כלומר, שהגבול (זמן) עצמו נעשה בלי גבול (הכי נעלה), עד שמתאחדים ממש.

ואדרבה: עיקר ההדגשה בזה היא על הגבול של "זמן" גשמי – כי ברוחניות (עד לדרגות "הכי נעלות") יש כבר שלימות הענינים עד לשלימות דגאולה (רוחנית), עיניהם הרוחניות דבנ"י רואים כבר את הגאולה; כעת צריך רק לפתוח את העיניים הגשמיות, שגם הם יראו את הגאולה כפי שהיא בגלוי לעיני בשר בזמן הזה.

לזכות

החייל בצבאות השם
שלום שיחי
לרגל הולדתו
בשעט"מ
י"ב טבת ה'תשע"ו
- שנת הקהל -

נדפס ע"י ולזכות הוריו
ר' שניאור זלמן
וזוגתו מ' ברכה מושקא
שיחיו
זקס

שיזכו לגדלו לתורה, חופה
ומעשים טובים
מתוך הרחבה בגור

כדי שכחות אלו יבואו לידי ביטוי וימלאו את תפקידם, כך שיוכל להשתמש בתועלת הרבה שבהם – עליו למצוא את ה"מתג" המתאים, או ללחץ על ה"כפתור" המתאים.

וזה ה' ענינו של הבעש"ט – לבאר ולהכריז שכאור"א מישראל, בלי יוצא מן הכלל, מחובר הוא ל"תחנת הכח", ובפנימיותו של כאור"א מישראל ישנו "מתג" כדי להפעיל כח זה, ואם רק יחפש את ה"מתג" – ימצאנו.

הבעש"ט החדיד בתוך בני ישראל כח, בטחון ואמונה, ועי"ז – מבלי הבט על המצב המדוכך שהיו בו באותה תקופה – הגביהם מן הקצה היותר תחתון אל הקצה היותר עליון, ועורר בכאור"א מישראל רגש של שמחה.

...שאלה: מדוע זכתה חב"ד להצלחה רבה כל-כך?

מענה: המצב בתקופתנו הוא, שכאור"א מנסה להבין כל דבר לפני עשייתו בפועל, ואינו רוצה לעשות דבר שאינו מבין את הטעם לעשייתו. והיינו, שנוסף על כך שהוא דורש ראיות והוכחות שצריך לעשות כן, אינו מסתפק בזה, אלא רצונו להבין את טעם הדבר (אינני דן בשאלה אם זו גישה נכונה או לא, אלא מציין עובדה בלבד).

והדרך הקצרה לבאר לו זאת היא – כאשר מראים לו, שגם כאשר הוא (המבאר) עושה זאת, אין זה רק משום שהוכיחו לו שכך צריך לעשות, אלא יש לו גם הבנה בדבר.

חסידות חב"ד מספקת דרישה זו, כיון שענינה הוא הבנה והשגה, והיא מבארת ענינים ביהדות באופן שיהיו מובנים בשכל.

כחסיד חב"ד, יש לי תשובה כללית יותר: אין לי כל ספק בכך שחסידות חב"ד היא האמת, ואמת – בהכרח שנוחלת הצלחה.

שאלה: מהו תפקידו של רבי?

מענה: כאמור לעיל – למצוא את ה"מתג" בכל יהודי, ולסייע לו להתחבר עם "תחנת הכח".

מ"יחידות" לקבוצת סטודנטים מארגון 'הלל' בניו יארק – ח' אדר, ה'תש"כ

כל אחד מחסידיו חקוק על לוח ליבו

כ"ק אדמו"ר שליט"א אמר, שישנם כאלו שחושבים שהוא – הרבי – אינו יודע הנעשה אצלם כו', באמרו:

יכול אמנם להיות שאינני יודע (והוסיף בבת שחוק): וכמ"ש "אם יסתור איש במסתרים ואני לא אראנו" – בניחותא... אבל האמת היא – כפי שמבואר במכתב של הרה"צ הרמ"מ מהאָרְאָדְאָק (ונתפרסם גם בדפוס – לדורי דורות), שכל אחד מחסידיו חקוק על לוח ליבו כו', ויודע מה נעשה עמו כו', ולא רק בנוגע לענינים הרוחניים, אלא גם בנוגע לענינים הגשמיים.

מהתוועדות ש"פ בשלח, י"א שבט ה'תשכ"ד

<<< יומן ה'תשנ"ב - המשך

מאוחר יותר התקיימה התוועדות-ענק ברוב פאר.

יום רביעי, יו"ד שבט

מ"ב שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר שליט"א

כ"ק אד"ש נכנס לתפילת שחרית ב-10:10, ונעמד ליד העמוד. את הקדיש דרבנן אמר מתוך דף הקדיש הנמצא בתוך הסידור, לפני שפסע ל"עושה שלום" סגר את הסידור.

מהפרטים המיוחדים בתפילה זו: אמר את כל "ישתבח" בקול. בקריאת שמע אחז את הציציות ביד ימינו שלא כרגיל, וכך גם הניחן על עיניו באמירת "שמע ישראל".

בשיעור תהלים שאחר התפילה, התחיל וסיים בקול כל פרק. את הפסוק "פרה בשלום נפשי גו'" אמר בקול. לפני שהתחיל בשיעור היומי ה' נראה שאמר בע"פ את פרק כ' (כיון שהי' חתן לא אמרו תחנון).

בשעה 1:55 יצא כ"ק אד"ש למקוה (לבוש במעיל).

לאהל נסע ב-30:3 (עם המעיל), לפני כ"פ נתן מטבעות למזכירים שי', ואח"כ גם סימן לצלמי הוידאו שהיו שם לבוא לקבל. אחר סימן בידו לשלום ונכנס לרכב.

ב-30:6 לערך חזר כ"ק אד"ש מהאהל. כעבור דקות מספר נכנס לתפילת מנחה – לפני ה'עמוד. בטרם התחיל את התפילה פתח את דף המשניות והתחיל מ"מחט כו'" ואמר קדיש דרבנן. אח"כ פתח את הסידור ואמר בקול "אשרי".

בקדושה, לפני "ובדברי קודשין" הפסיק לרגע.

בסיום התפילה עלה כ"ק אד"ש לבימתו, למקומו הרגיל, והחלה תפילת ערבית.

אחר התפילה סימן כ"ק אד"ש לחלוקת דולרים, ירד במדרגות הבימה לעבר מקום החלוקה. למטה המתין השר משה שי' קצב, שכבר נכח מעת תפילת מנחה, יחד עם צוות עוזריו. בהגיע כ"ק אד"ש אל השולחן הציג הריל"ג שי' את השר קצב באמרו שהוא "שר התחבורה". הנ"ל הגיש את ידו באמירת 'שלום עליך כבוד הרבי', כ"ק אד"ש לחצה ופתח עמו בשיחה בת כ-15 דקות! כשידיהם לחוצות עד סיום השיחה.

אח"כ הציג השר קצב את בנו וכמה מעוזריו שי' וקיבל שלושה שטרות. אח"כ המשיך כ"ק אד"ש לחלק שטר א' לכאור"א, ולכו"כ נתן כ"ק אד"ש דולר נוסף.

כרגיל בזמן האחרון שרו את הניגון "שובה ה' עד מתי" בעת החלוקה, כמו בעוד הרבה הזדמנויות אחרות. ניגון זה התחבב מאוד על אנ"ש והתמימים. בפרט לאור תגובות העידוד המיוחדות של כ"ק אד"ש להם זוכים בעת שירת ניגון זה. גם הפעם עודד כ"ק אד"ש כמ"פ בעת ששרו את הניגון.

בסיום הניח כ"ק אד"ש שטר א' בתוך סידורו, עודד את השירה. ובדרך צאתו הוציא כ"ק אד"ש את השטר מתוך סידורו, והניח בתוך קופת הצדקה (החדשה)...

גם למטה בביהמ"ד וגם למעלה (ליד המעלית) בירך נוסעים לדרכם. התקלויות רבות נוצרו על פני הזאל, בנסיון לשחזר וללקט את פירורי המידע משיחת כ"ק אד"ש עם השר.

א. עורר הנהגה יתרה בזה
- את כל המעבידים והעובדים
אשר את כל בני העדה הזאת

טעמו וראו

ש"פ בא ה'תשנ"ב

בא אל פרעה

ובסגנון פרשנותו: ביום
י"ד שבט נעשה אצל
בעל ההילולא - משה
רבינו שבדורנו (כידוע)
שאתפשטותא דמשה
בכל דרא ודרא) - "בא
אל פרעה", "דעייל לי"
קב"ה אדרין בית אדרין"
(בבעילוי אחר עליוזא אל
פרעה וקדושה, "דאתפרעה"
ואתגליין מיני' כל נהורין).
ובכל שנה - ועד' בשנה
זו - נוספת בזה על'
נעליז יותר, עד - שלא
נעדר.

והגילוי "ד"בא אל
פרעה" אצל נשיא הדור
- ש"הנשיא הוא הכל"
- נמשך ומתגלה למטה
ו"פועל" ישועות בקרב
הארץ", אצל כל אנשי
הדור (ובפרט מצד בחי'
משה שבכאו"א מ"ש"ר),
נשמות בגופים דוקא.

לזכות
חנון בן יעקב
ומרים סליה
קופרמן
לזיווג הגון
בקרוב ממש

לזכות
החתן הרה"ת שלום ד
והכלה מ' ח' מושל
שיחיו
אדרי
לרגל נישואיהם
בשעתו"מ
ג' שבט ה'תשע"ו
- שנת הקהל -

נדפס ע"י ולזכות
הורי הכלה
הרה"ח שניאור זלמן
וזוגתו מ' רבקה
שיחי
גופין

8

נא לשמור על קדושת הגיליון

**עניין זה המובא בפרשתנו רומז
על עניין כללי דתכלית מעשינו ועבודתנו, כמו מצוות הקהל**

נאמר בפרשתנו "ולכל בני ישראל ה' אור במושבותם", וע"פ הידוע והמדובר כמ"פ, תורת הכעש"ט שכלל דבר ודבר יש הוראה בעבודת האדם לקונו. יש ללמוד – עכ"פ בקיצור – הוראה מענין זה לימינו אלו ובהוספת העניין המיוחד דשנה זו, שהיא שנת הקהל את העם, האנשים והנשים והטף.

“לכל בני־הי’ אור במושבותם” הי’ הרי בזמן שבני ישראל היו במצרים, עוד לפני שהגיע זמן צִיאת מצרים (שהרי כשהגיע הזמן לִצְאָת ממצרים “לא עיכבן אפי’ כהרף עין”), ועכ”ז הי’ לבני ישראל אור במושבותם. עי”ז שהם התנהגו עפ”י הוראות משה.

עניין זה המובא בפרשתינו רומז על עניין כללי דתכלית מעשינו ועבודתינו, כמו מצוות הקהל, שיש בה ענין כללי, אשר בהתבוננות בו, ניתן לראות את תכלית מעשינו ועבודתינו.

כפי שרואים שמטרת מצוות הקהל הוא לעורר ולפעול אצל יהודים ש"שמרו את דברי התורה הזאת", וצורת ההתעסקות בזה מצריכה להיות ע"י שמעמידים את המושפע במצב כזה שנהפך בעצמו להיות משפיע. שזה הענין של פירות ופירי פירות, בנים ובני בנים, ש"התלמידים קרויים בנים והרב קרוי אב", ופעולתו נמשכת עד סוף כל הדורות.

ובזה פועלים גם לקיים את רצונו ותאוותו של הקב"ה, ש"נתאוהה הקב"ה להיות לו דירה בתחתונים" עי"ז שיהי' "ושכנתי בתוכם - בתוך כל אחד ואחד מישראל".

שע"ז נהי' מצב של "באתי לגני - לגנוני", שדוקא עוה"ז התחתון שאין תחתון למטה הימנו, עולם לשון העלם, נהי' מקום של תענוג וטויל, שעשועים שעתיד הקב"ה ורדיקייא להשתעשע בג"ע - שעל אף חושך העולם מצ"ע, "הי' אור במושבותם".

שזה תלוי במעשינו ובעבודתינו, ובפרט בחושך כפול ומכופל, שאז אתכפיא סטרא אחרא ואתהפכא סט"א, ואסתלק יקרא דקוב"ה באופן של הסתלקות שעניינה הוא גילוי שאין כמוהו, כמבואר בארוכה בהמשך "באתי לגני" של יום העשירי בשבט.

משיחת ר"ח שבט ה'תשמ"א

והרי כל השנה שנת הקהל האנשים והנשים והטף

לפני כל מועד או יומא-דפגרא היו מכניסים לכ"ק אדמו"ר טיוטא של מברק מקביעות זהה בשנים הקודמות, וכ"ק אדמו"ר היה מתקן, מוסיף ומסדר על הדף בהתאם לשנה. לפנינו הגהת כ"ק אדמו"ר על מברק שנשלח לרגל יו"ד שבט ה'תשמ"ח – שנת הקהל, ונערך ע"ג המברק לשנת ה'תשמ"ה שהיה בקביעות זהה. פענוח הכתי"ק (הוספות כ"ק אדמו"ר מובאים בהדגשה):

נוסח המברק שהואיל כ"ק אדמו"ר שליט"א לשלוח לאנ"ש שי' בכל מרחבי תבל לקראת יום ההילולא יו"ד שבט ה'תשמ"ה

"הצלחה רבה בכל ענייני הילולא דנשיא דורנו ובתר רישא גופא אזיל האנשים והנשים והטף. והרי כל השנה שנת המהל האנשים

והנשים והטף, ושנת תשמה ותשמה

כולל ובפרט התועדויות פעילות ומתוך אהבת
ישראל, ביום ההילולא ובשבת קודש להוי' מחר, שבת
שירה, ובמוצאי שבת,

לשלוח לאניש שי בכל מרחבי תבל
לקראת יום ההילולא וייד שבט, היתשמיח

הצלחה רבה בכל עניי ההילוא נדישא דורנו ובתר רישא גוטא איל האנשים
התשנים והתים . וזכר לאלהינו יהיה לזכרון טובא ולימים יבא
להם חיים ושלום .
רחמי רבים עליהם ועל כל ישראל וברוכה הנהגתך

והמשך שלהן ופירותיהן בכל הימים שלאחריהם.

ויקיים היעוד בספר דוד מלכא משיחא: שמח נפש
ועבדך. פנה אלי וחנני

ובני ישראל יוצאים ביד רמה,

במהרה בימינו ממש בגאולה האמיתית והשלימה.

ברוכה"

/מקום החתימה/

הצהרה

וידוע: חתמים
וכני . . רשמי תחלת פרשת יום ההילולא (בשלח יד, ט).

<<< יומן ה'תשכ"ה - המשך

...מחוגי השעון מראים על השעה המאוחרת, מנגנים ניגון "אבינו מלכנו", בדביקות נלהבת, עיניו הק' של כ"ק אדמו"ר שליט"א עצמות בעת הניגון. הוא הדין לגבי ניגון הבינוני שהתחבב במיוחד על בעל ההילולא נ"ע, המושר אף הוא בדביקות. אח"כ מצווה כ"ק אד"ש לנגן את השיר בשפה הרוסית ניע וזריצ' חלאפצ'י, וכ"ק אדמו"ר שליט"א נצב מלא קומתו ומנצח בידיו הק' על השמחה. כולם כאחד בלי יוצא מן הכלל ילדים בחורים עם זקנים וישישים ורוקדים בשמחה פנימית ואמתית, ומי שלא ראה שמחה קדושה זו לא הבין משמעותה של שמחה מימיו.

השעה 3:10 אחר חצות, נסתיימה ההתוועדות, כ"ק אדמו"ר שליט"א יוצא את האולם לקול הניגון "כי בשמחה תצאו". ה"חזור" הרב ר' יואל כהן שליט"א עולה ע"ג אחד השולחנות וחוזר על ה"מאמר" ושיחות הקדש, כנהוג. ההמונים מתפזרים והחדרה הפנימית, הענן הרוחני איז לשערו ואיז לבטאו כלל וכלל. אשרי עין ראתה כל אלה.